

DVĚ VÝZNAMNÁ STOLETÁ VÝROČÍ

V letošním roce si v oboru zubního lékařství připomínáme dvě významná stoletá výročí. Plné verze zajímavých historických článků si můžete přečíst v měsíčníku České stomatologické komory – v časopise LKS č. 11/2020 (www.lks-casopis.cz). Autory těchto ohlédnutí do dějin české stomatologie jsou doc. MUDr. Otakar Brázda, CSc., a Mgr. Magdaléna Česneková ze Stomatologické kliniky 1. LF UK a VFN Praha.

VZPOMÍNÁME NA PROFESORA JAROSLAVA KOMÍNKU

Poslední fotografie profesora Jaroslava Komínka u jeho pracovního stolu na klinice.

Dne 4. listopadu 1920 – tedy právě před sto lety – se v Praze narodil zakladatel české pedostomatologie profesor Jaroslav Komínek.

Od roku 1959 působil na pracovišti pražské dětské kliniky v Sokolské ulici, aby tam připravil projekt plánované dětské stomatologické kliniky v nově budovaném areálu Fakultní nemocnice v Motole. V prosinci roku 1970 zahájila svou činnost dětská stomatologická klinika včetně lůžkového oddělení. Toto pracoviště mělo 14 lůžek, 3 kojenecké postýlky, 2 operační sály, ambulanční část a vlastní radiologické oddělení. To již byl Jaroslav Komínek jmenován řádným profesorem pro obor dětské stomatologie.

Dětská stomatologická klinika se úspěšně rozvíjela. Když v roce 1985 slavila 15. výročí svého založení, měla již 49 zaměstnanců, z toho 14 lékařů, psychologa, specialistu na genetiku, onkologii a laboratorní zázemí. Na klinice byly vybudovány odborné poradny pro genetiku, onkologii, dětskou protetiku, artropatii temporomandibulárního kloubu a poradna pro hendikepované děti.

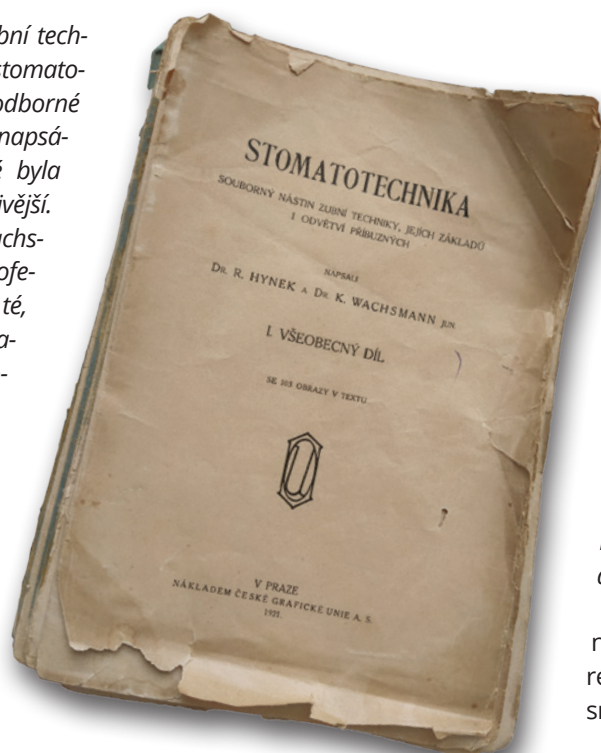
Při náročné organizační práci na klinice se profesor Komínek věnuje publikační činnosti. Uveřejnil přes sto prací v časopisech českých i zahraničních a byl spoluautorem jednácti učebnic a skript pro studenty.

Profesor Komínek svou rodinu, kliniku a pacienty navždy opustil 2. března 1986. **Redakce**

STO LET OD VYDÁNÍ ČESKÉ KNIHY „STOMATOTECHNIKA“

„Nebylo dosud české knihy o zubní technice, ani o širším pojetí o stomatotechnice nebylo dosud v naší odborné literatuře nic systematicky napsáno, ač potřeba knihy podobné byla naléhavá, čím dál tím palčivější. Ujali jsme se tedy s kolegou Wachsmannem na laskavé vybídnutí profesora Jesenského ohromné práce té, podati praktikovi soustavné zpravování látky týkající se tohoto oboru a seznámiti ho s pokrokem této prostetické vědy jak nejen na kontinentě, ale i v Novém světě rozvoje svého doznala.“

To jsou úvodní slova předmluvy, kterou v červnu v roce 1920 napsali ke své knize zubní lékaři dr. Rudolf Hynek a dr. Karel Wachsmann ml.

Knihy vyšla v roce 1921 pod názvem „Stomatotechnika“ s podtitulem „Souborný nástin zubní techniky, jejích základů i odvětví příbuzných“.

Co znamená termín stomatotechnika, který dnes nepoužíváme? Autoři vysvětlují: „Stomatotechnika zubolékařská jako nauka o anatomickefunkcionelní náhradě ztracených částí chrupu lidského a okolních měkkých i kostěných partií je vlastně částí všeobecné lékařské prostetiky orthopaetické, která ztracené funkce i části těla lidského umělými zařízeními a aparátými (protézami) získává a nahrazuje.“

Knihy mimo jiné obsahuje podrobné pasáže věnované materiálům, které tehdy naši předchůdci používali pro snímatelné protézy.

Redakce